

Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/52/EG av den 13 oktober 1997, och artikel 49 EG genom att i artikel 4 i lag nr 85-704 av den 12 juli 1985 om arbeten med offentliga byggherrar och om deras förhållande till privata byggmästare, i dess lydelse enligt lag nr 96-987 av den 14 november 1996, om genomförandet av paktens för rekonstruktion av staden förbehålla de franska juridiska personer som finns upptagna i en uttömmande förteckning uppdraget som byggherre på delegation.

(¹) EUT C 200, 23.8.2003.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 20 oktober 2005

i de förenade målen C-327/03 och C-328/03 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht): Bundesrepublik Deutschland mot ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG m.fl. (¹)

(Teletjänster — Direktiv 97/13/EG — Artikel 11.2 — Avgift för tilldelning av nya telefonnummer — Kostnadsfri tillgång till nummerbestånd för efterträdaren till det tidigare monopol)

(2005/C 315/05)

(Rättegångsspråk: tyska)

I de förenade målen C-327/03 och C-328/03, angående begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland), genom beslut av den 30 april 2003 som inkom till domstolen den 28 juli 2003, i målen Bundesrepublik Deutschland mot ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, företrätt av ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH (C-327/03), Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG (C-328/03), har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J. Malenovský, S. von Bahr (referent), A. Borg Barthet och U. Lohmus, den 20 oktober 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

Artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/13/EG av den 10 april 1997 om gemensamma ramar för allmän auktorisation och individuella tillstånd på teletjänstområdet skall tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som den som avses i målen vid den nationella domstolen, enligt vilken en ny operatör på telekommunikationsmarknaden skall betala en avgift för tilldelning av telefonnummer med hänsyn till numrens ekonomiska värde, trots att ett telekommunikationsföretag med dominerande ställning på samma marknad kostnadsfritt har övertagit ett ansevärt nummerbestånd från det tidigare monopol, vilket det efterträtt, och trots att det enligt nationell rätt inte är möjligt att i efterhand ta ut en avgift för detta bestånd.

(¹) EUT C 251, 18.10.2003.

DOMSTOLENS DOM

(stora avdelningen)

den 18 oktober 2005

i mål C-405/03 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te 's-Gravenhage, Nederländerna): Class International BV mot Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc (¹)

(Varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Förordning (EG) nr 40/94 — Rättigheter som är knutna till ett varumärke — Användning av ett varumärke i näringsverksamhet — Import av originalvaror till gemenskapen — Varor som hänförs till ett tullförfarande för extern transitering eller till ett tullförfarande för lagring i tullager — Invändning från varumärkesinnehavaren — Utbudande till försäljning av varor som hänförs till ett tullförfarande för extern transitering eller till ett tullförfarande för lagring i tullager — Invändning från varumärkesinnehavaren — Bevisbörda)

(2005/C 315/06)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-405/2003, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Gerechtshof te

's-Gravenhage (Nederländerna), genom beslut av den 28 augusti 2003, som inkom till domstolen den 29 september 2003, i målet mellan **Class International BV** och **Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc**, har domstolen (stora avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas och J. Malenovský samt domarna C. Gulmann (referent), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilešič och J. Klučka, generaladvokat: F. G. Jacobs, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Ferreira, den 18 oktober 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1) Artikel 5.1 och 5.3 c i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar och artikel 9.1 och 9.2 c i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken skall tolkas så att en varumärkesinnehavare inte har rätt att motsätta sig att varor som är försedda med hans varumärke förs in i gemenskapen med stöd av ett tullförfarande för extern transitering eller ett tullförfarande för lagring i tullager, när varorna inte dessförinnan släppts ut på marknaden i gemenskapen av varumärkesinnehavaren eller med hans samtycke. Varumärkesinnehavaren kan inte, då varorna förs in i gemenskapen, ställa som villkor att en slutdestination redan fastställts i tredjeland, i förekommande fall i ett köpeavtal, för att de berörda varorna skall få hänföras till ett förfarande för extern transitering eller ett förfarande för lagring i tullager.

2) Med begreppen "utbjudande" och "marknadsföra" varor i artikel 5.3 b i direktiv 89/104 och i artikel 9.2 b i förordning (EG) nr 40/94 skall förstås: att utbjuda och sälja originalvaror som är försedda med ett varumärke och som har tullstatus av icke-gemenskapsvaror, när anbudet har lämnats och/eller försäljningen har skett under den period som varorna hänförs till ett förfarande för extern transitering eller till ett förfarande för lagring i tullager. Varumärkesinnehavaren kan motsätta sig utbjudande eller försäljning av varorna när detta ovillkorligen medför att de släpps ut på marknaden i gemenskapen.

3) I en situation som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen åligger det varumärkesinnehavaren att bevisa de sakomständigheter som gör att förbudsrätten enligt artikel 5.3 b och 5.3 c i direktiv 89/104 och i artikel 9.2 b och 9.2 c i förordning nr 40/94 kan utövas. Varumärkesinnehavaren skall därmed bevisa antingen att icke-gemenskapsvaror försedda med hans varumärke har släppts ut i fri omsättning eller att ett utbjudande eller en försäljning av dessa varor ovillkorligen medför att de släpps ut på marknaden i gemenskapen.

(¹) EUT C 304, 13.12.2003.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 20 oktober 2005

i mål C-468/03 (begäran om förhandsavgörande från VAT and Duties Tribunal, London): **Overland Footwear Ltd** mot **Commissioners of Customs & Excise** (¹)

(Gemensamma tulltaxan — Importtullar — Deklarerat tullvärde som inbegriper inköpsprovision — Betalning av tull på hela det deklarerade beloppet — Ändring av tulldeklarationen — Villkor — Återbetalning av den tull som betalats på inköpsprovisionen)

(2005/C 315/07)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål C-468/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av VAT and Duties Tribunal, London (Förenade kungariket), genom beslut av den 29 september 2003, som inkom till domstolen den 6 november 2003, i målet **Overland Footwear Ltd** mot **Commissioners of Customs & Excise**, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C. W. A. Timmermans samt domarna J. Makarczyk, C. Gulmann (referent), R. Schintgen och J. Klučka, generaladvokat: M. Pocius Maduro, justitiesekreterare: byrådirektören K. Sztranc, den 20 oktober 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1) Artiklarna 29, 32 och 33 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen skall tolkas så att en inköpsprovision som medräknas i det deklarerade tullvärdet, och som inte anges separat från varornas försäljningspris i importdeklarationen, skall anses utgöra en del av transaktionsvärdet i den mening som avses i artikel 29 i tullkodexen och följaktligen vara tullpliktig.

2) Artiklarna 78 och 236 i förordning nr 2913/92 skall tolkas på följande sätt.

— Tullmyndigheterna är, efter att de frigjort de importerade varorna, på deklarentens begäran om ändring av tulldeklarationen beträffande dessa varor, skyldiga att antingen avslå deklarentens begäran genom motiverat beslut, eller vidta den begärda ändringen. Besluten kan överklagas till domstol.

— För det fall tullmyndigheterna vid ändringen konstaterar att en inköpsprovision av misstag medtagits i det deklarerade tullvärdet, är nämnda myndigheter skyldiga att reglera situationen genom att återbetala den importtull som betalats på inköpsprovisionen.

(¹) EUT C, 10.01.2004